

PONOWIĆ SIĘ (5) *vb pf*

Zawsze się.

Oba o jasne.

inf ponowić się (1). ◇ *fut 3 sg* ponowi się (3). ◇ *praet 3 sg n* ponowiło się (1). ◇ [*3 pl subst* ponowiły się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Pojawić się, zaistnieć; exstare *Mącz* (4) : Bo pośpolicie bywa gdy się mył zámiełza/ Závždy się co ponowi/ závždy przydzye infza. *RejWiz* 35v; Skoro się co [o *niebezpieczeństwie morowego powietrza*] ponowi/ nie táić/ pod winą niemiłosierną. *GostGosp* 146; [nauki thełz the wżitkie bili czo się dzifia ponowili *WierzNauka* 26].

ponowić się w czym (1): Tu si quid pragmaticum habes scribe, Yefli się co ponowiło w pośpolitich fprawách/ piłz do mnie. *Mącz* 320a.

Fraza: »co nowego się ponowi« (1): Conquiescent literae nisi quid novi extiterit, Odpocziwáyą lifty/ To yest przestáną więcej piłác liftów/ yefli się co nowego od ciebie ku mnie ponowi. *Mącz* 341d.

2. Powtórzyć się (1) :

Zwrot: »znowu ponowić się« (1): Pan powiedác raczy/ iż mułifz drugi ráz z nowu prorokowác/ to iefł/ mułzą się z nowu przez Duchá fwiętego ponowić y obiáwić wśzytkiemu fwiátu piłmá y fłowá twoie *RejAp* 88.

Synonimy: **1.** *pojawić się, nastać, okazać się, pokazać się, powstać, ukazać się*; **2.** *powtórzyć się*.

Formacje współrdzenne cf OBNOWIĆ.

LW